Development of Listening and Speaking Skills of The Chinese Language and Learning Attitudes Through Activity - Based Learning for Lower Elementary School Students

Amittra Inpim
Master of Education Program in Curriculum and Instruction,
School of Education, University of Phayao
First Author: Amilaoshi2021@gmail.com
Rungtiwa Kongson
School of Education, University of Phayao
Corresponding Author: rungtiwa.ko@up.ac.th

Received: March 17, 2025 **Revised:** April 23, 2025 **Accepted:** May 10, 2025

Abstract

This research aimed to 1. compare the Chinese listening and speaking skills of students before and after instruction using activity - based learning, and 2. analyze students' attitudes toward activity - based learning. The sample group of this research was 21 lower elementary students (Grades 1 - 3) enrolled in a Chinese language club during the second semester of 2024. They were selected using purposive selection. The research instruments included 1) lesson plans based on activity-based learning, 2) a test to measure listening and speaking skills in Chinese for lower elementary students, and 3) a student attitude questionnaire toward activity-based learning. The statistical methods used for data analysis included the mean, standard deviation, and nonparametric statistics using the Wilcoxon signed-rank test.

The research results found that 1. students' listening and speaking skills in Chinese significantly improved after learning through activity - based learning management at a significance level of .05, and 2. the attitude of students toward activity - based learning management was at a high level ($\bar{x}$ = 4.44, S.D. = 0.53).

Keywords: Activity - Based Learning, Listening Skills, Speaking Skills, Chinese Language, Attitude

การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาจีนและเจตคติต่อการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น

อมิตรา อินทร์พิมพ์
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา
First Author: Amilaoshi2021@gmail.com
รุ่งทิวา กองสอน
วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา
Corresponding Author: rungtiwa.ko@up.ac.th

ได้รับบทความ: 17 มีนาคม 2568 **ปรับปรุงแก้ไข:** 23 เมษายน 2568 **ตอบรับตีพิมพ์:** 10 พฤษภาคม 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เปรียบเทียบทักษะการฟังพูดภาษาจีนของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน และ 2. เพื่อศึกษาเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้เรียนวิชาชุมนุมภาษาจีนชั้นประถมศึกษาตอนต้น (ป. 1 – 3) จำนวนทั้งหมด 21 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โดยได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน 2) แบบวัดทักษะการฟังพูดภาษาจีนของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น และ 3) แบบวัดเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิตินอนพาราเมตริก (Nonparametric Statistics) ด้วยวิธีทดสอบแบบ The Wilcoxon Signed – Rank Test

ผลการวิจัยพบว่า 1. ทักษะการฟังพูดภาษาจีนของผู้เรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2. เจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.44, S.D. = 0.53)

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน, ทักษะการฟัง, ทักษะการพูด, ภาษาจีน, เจตคติ

บทนำ

การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน (Activity - Based Learning: ABL) เป็นวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้กิจกรรมหลากหลายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้มากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการลงมือทำ (Learning by Doing) ของ Dewey (1963) เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ พฤติกรรม สมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ (Experiential Learning) ของ Kolb (1984) ซึ่งระบุว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ต้องเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง การจะเข้าถึงความรู้อย่างแท้จริง ครูต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าไปมีประสบการณ์โดยตรง มุ่งเน้นการเรียนรู้ที่เด็กได้คิดเองทำเอง และสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้กับชีวิตและการทำงานจริง

การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมยังช่วยพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูด ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการเรียนรู้ภาษาจีน โดยกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สื่อสาร แสดงความคิดเห็น ทำงานร่วมกันและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นจะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและศักยภาพด้านการสื่อสาร (Wang, 2022) ซึ่งสัมพันธ์กับแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในกระบวนการเรียนรู้ผ่านการคิด ปฏิบัติ แลกเปลี่ยน และสะท้อนความรู้ เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจ ทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการพัฒนาศักยภาพตามความถนัดโดยมีเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้อย่างตื่นตัวและการพัฒนารอบด้านทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (พิมพันธ์ เดชะคุปต์, 2565)

อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนในระดับชั้นประถมศึกษายังพบข้อจำกัดในด้านวิธีการสอนที่ยังเน้นการสอนแบบบรรยายมากกว่าการใช้กิจกรรม ทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการฝึกฝนทักษะการฟังและการพูด เนื่องจากการบรรยายเป็นการถ่ายทอดความรู้จากครูไปสู่ผู้เรียนในลักษณะทางเดียว ซึ่งไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการสื่อสารหรือใช้ภาษาอย่างแท้จริง (กรกช ฉวีวรรณชล, 2565) สอดคล้องกับข้อมูลจากการศึกษา เรื่อง สภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดยะลา ซึ่งระบุว่า การเรียนการสอนภาษาจีนยังคงใช้วิธีการสอนแบบเดิมที่เน้นการบรรยายและการท่องจำ ครูผู้สอนขาดเทคนิคหรือวิธีการสอนที่จะดึงดูดให้ผู้เรียนตั้งใจ (วราภร แซ่พุ่น และคณะ, 2560)

จากข้อเท็จจริงดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าการนำแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีน โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นช่วงวัยแห่งการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ (เพ็ญนภา ตลับกลาง, 2562; ภัทรสร นรเหรียญ, 2562) สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านทักษะทางภาษาและเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน นอกจากนี้ หากมีการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสมจะช่วยกระตุ้นความสนใจ สร้างความเพลิดเพลินและแรงจูงใจในการเรียนรู้ (ทิพย์ภากรณ์ ใจวัน และ สุทธิพงศ์ หกสุวรรณ, 2562)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องยังชี้ให้เห็นว่า การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ เช่น การจำลองสถานการณ์ การแสดงบทบาทสมมุติ และการทำงานกลุ่ม มีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนของผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษา (วรดา ไชยพิมพ์, 2565) โดยผู้เรียนสามารถฝึกฝนทักษะเหล่านี้อย่างต่อเนื่องจนเกิดความชำนาญ และส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอื่น ๆ ต่อไปในระดับที่สูงขึ้น

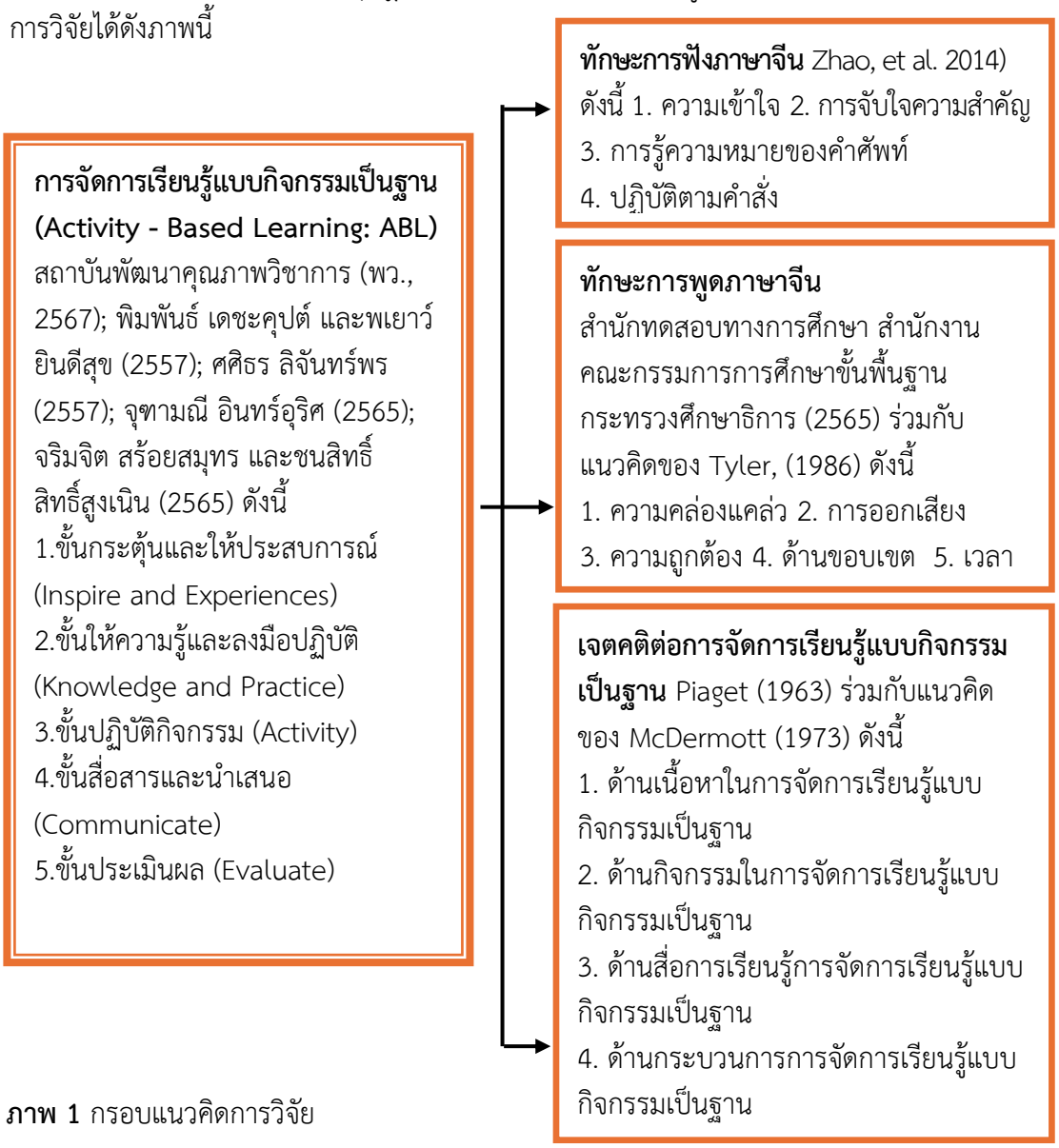
จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญว่าปัญหาดังกล่าวควรได้รับการแก้ไขในการจัดการเรียนรู้ จึงดำเนินการพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาจีนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น โดยมีการคำนึงถึงเจตคติของผู้เรียนร่วมด้วย เนื่องจากเจตคติสามารถส่งผลต่อแรงจูงใจและผลการเรียนรู้ของผู้เรียน อีกทั้ง เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะภาษาจีนด้านอื่น ๆ และเพื่อเป็นแนวทางในพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาต่างประเทศระดับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังพูดภาษาจีนก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถออกแบบกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังภาพนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เรียนวิชาชุมนุมภาษาจีนชั้นประถมศึกษาตอนต้น (ป. 1 – 3) ของโรงเรียนเอกชนในพื้นที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 2 โรงเรียน โดยมีจำนวนผู้เรียนเท่ากับ 44 คน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เรียนวิชาชุมนุมภาษาจีนชั้นประถมศึกษาตอนต้น (ป. 1 – 3) ของโรงเรียนรัตน์ฉัตร อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น จำนวนทั้งหมด 21 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) โดยได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection)

2. เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน ในกิจกรรมชุมนุมภาษาจีน เรื่อง วัฒนธรรมจีน จำนวน 5 หน่วย การจัดการเรียนรู้ 5 แผน การจัดการเรียนรู้ 20 ชั่วโมง

2.2 แบบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาจีนของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียนรัตน์ฉัตร บ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น

2.3 แบบวัดเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานในกิจกรรมชุมนุมภาษาจีน เรื่อง วัฒนธรรมจีน จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยได้นำเนื้อหา เรื่อง วัฒนธรรมจีน มาจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน จำนวน 5 หน่วย แผนการจัดการเรียนรู้ 5 แผน การจัดการเรียนรู้ 20 ชั่วโมง ตามขั้นตอนดังต่อไป

3.1.1 ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน

3.1.2 ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้แก่ กิจกรรมชุมนุม หลักการ วัตถุประสงค์ แนวทางการจัดกิจกรรมและการประเมินกิจกรรม

3.1.3 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาจีน หลักการ แนวคิด ทฤษฎี วิธีการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

3.1.4 กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นกระตุ้นและให้ประสบการณ์ 2) ขั้นให้ความรู้และลงมือปฏิบัติ 3) ขั้นปฏิบัติกิจกรรม 4) ขั้นสื่อสารและนำเสนอ และ 5) ขั้นประเมินผล

3.1.5 วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาชุมนุมภาษาจีน เรื่อง วัฒนธรรมจีน และจัดทำโครงสร้างการจัดกิจกรรม จำนวน 5 แผน การจัดการเรียนรู้ใช้เวลา 20 ชั่วโมง

3.1.6 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาจีน และเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น

3.1.7 นำแผนการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน กิจกรรมชุมนุมภาษาจีน เรื่อง วัฒนธรรมจีนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสมด้านองค์ประกอบ เนื้อหา วิธีการสอน สื่อประกอบการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล เพื่อนำข้อบกพร่องมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

3.1.8 นำแผนการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน กิจกรรมชุมนุมภาษาจีน เรื่อง วัฒนธรรมจีน ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 1 ท่าน ด้านการสอนภาษาจีน 1 ท่าน และด้านการวัดประเมินผล 1 ท่าน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเทียบกับเกณฑ์ที่เป็นลักษณะประเมินที่เป็นมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง เหมาะสมมาก
คะแนน	3	หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง เหมาะสมน้อย
คะแนน	1	หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยมีการแปลความหมายค่าเฉลี่ยคะแนน ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก
ระดับคะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
ระดับคะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย
ระดับคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ค่าความเหมาะสมที่ยอมรับว่าใช้ได้ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ทั้งนี้ จากการประเมินคุณภาพ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีผลการตรวจสอบความเหมาะสม และคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เฉลี่ยเท่ากับ 4.80 คะแนน มีความเหมาะสมระดับเหมาะสมมากที่สุด สามารถนำไปใช้ได้

3.2 แบบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาจีนของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

3.2.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความหมาย ขั้นตอน เครื่องมือ รูปแบบวิธีการสร้างแบบทดสอบ การวัดประเมินผล แนวทางการวัดและประเมินทักษะการฟังพูดภาษาจีน

3.2.2 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาจีนของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น โดยทำการวิเคราะห์เนื้อหาและองค์ประกอบของแบบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาจีน และจำนวนข้อสอบในแบบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาจีน

3.2.3 สร้างแบบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น กำหนดรูปแบบของคำถามและคำตอบ ดังนี้ 1) แบบวัดทักษะการฟังภาษาจีน แบบทดสอบปรนัย (Objective Test) จำนวน 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อ 1 - 5 จำกัดเวลาในการทำข้อละ 1 นาที รวม 5 นาที เป็นแบบวัดชนิดกาถูก - ผิด (True - False Test) จำนวน 5 ข้อ ตอนที่ 2 ข้อ 6 - 10 จำกัดเวลาในการทำข้อละ 1 นาที รวม 5 นาที ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Test) จำนวน 5 ข้อ ตอนที่ 3 ข้อ 11 - 15 จำกัดเวลาในการทำข้อละ 1 นาที รวม 5 นาที ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Test) จำนวน 5 ข้อ 2) แบบวัดทักษะการพูดภาษาจีน แบบสอบปากเปล่า (Oral Test) จำนวน 1 ตอน คือ ข้อ 16 - 20 จำกัดเวลาในการทำข้อละ 2 นาที รวม 10 นาที จำนวน 5 ข้อ ดำเนินการวัดโดยคุณครูใช้ข้อคำถามจากไฟล์เสียง Chinese Culture for Speaking เปิดให้นักเรียนฟังทีละข้อ เมื่อสิ้นเสียงข้อคำถาม นักเรียนสามารถเริ่มตอบคำถามได้ทันที เมื่อครบกำหนด เวลา 2 นาที คุณครู จะให้สัญญาณเพื่อยุติการตอบและคุณครูจะเริ่มเปิดไฟล์เสียงให้นักเรียนฟังคำถามข้อถัดไป

3.2.4 สร้างเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น แบ่งเป็นแบบวัดทักษะการฟังภาษาจีนและแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีน ดังนี้ 1) แบบวัดทักษะการฟังภาษาจีน แบบทดสอบปรนัย (Objective Test) จำนวน 3 ตอน 15 ข้อ 15 คะแนน การให้คะแนนครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ 1.1 ด้านความเข้าใจ จำนวน 4 ข้อ วัดความเข้าใจเนื้อหาที่ฟัง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร 1.2 ด้านการจับใจความสำคัญ จำนวน 4 ข้อ วัดความสามารถในการจับประเด็นสำคัญจากบทสนทนา 1.3 ด้านการรู้ความหมายของคำศัพท์ จำนวน 4 ข้อ วัดความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ได้ยิน และ 1.4) ด้านการปฏิบัติตามคำสั่ง จำนวน 3 ข้อ วัดความสามารถในการฟังคำสั่งแล้วเลือกคำตอบที่แสดงว่าทำตามคำสั่งได้ถูกต้อง เช่น ฟังคำสั่งที่มีหลายขั้นตอน แล้วเลือกลำดับที่ถูกต้อง ตัวอย่างเสียง: “先打开电视，然后坐在沙发上，最后喝茶。” (เปิดทีวีก่อน จากนั้นนั่งบนโซฟา แล้วค่อยดื่มชา) คำถาม: ข้อใดเรียงลำดับได้ถูกต้อง? ตอบถูกต้อง = 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ = 0 คะแนน เกณฑ์การผ่านอยู่ที่ร้อยละ 70 หมายความว่า นักเรียนต้องทำได้ 11 คะแนน จึงจะถือว่าผ่าน 2) แบบวัดทักษะการพูดภาษาจีน แบบสอบปากเปล่า (Oral Test) จำนวน 1 ตอน เกณฑ์การให้คะแนนเป็นเกณฑ์รูบริค (Rubrics) โดยดัดแปลงจากเกณฑ์ ของ Tyler (1986) ครอบคลุม 5 ด้าน ได้แก่ ความคล่องแคล่ว การออกเสียง ความถูกต้อง ขอบเขต และเวลา โดยมีระดับคะแนน 4 ระดับ คือ ยอดเยี่ยม ดี พอใช้ และปรับปรุง การให้คะแนนในแต่ละด้านมีเกณฑ์ ดังนี้ ด้านความคล่องแคล่ว พิจารณาความต่อเนื่องในการพูดและความสามารถในการเชื่อมโยงข้อความ ด้านการออกเสียง ประเมินความถูกต้องของเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ด้านความถูกต้อง พิจารณาการใช้คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสม ด้านขอบเขต ประเมินความหลากหลายของคำศัพท์และประโยคที่ใช้ และด้านเวลา พิจารณาความเหมาะสมของระยะเวลาในการพูดตามเวลาที่กำหนด ซึ่งการแปลผลคะแนนแบ่งออกเป็น 4 ระดับคุณภาพ ได้แก่ ช่วงคะแนน 1 – 4 หมายถึง ระดับปรับปรุง ช่วงคะแนน 5 – 8 หมายถึง ระดับพอใช้ ช่วงคะแนน 9 – 12 หมายถึง ระดับดี และช่วงคะแนน 13 – 15 หมายถึง ระดับดีมาก โดยนักเรียนที่มีคะแนนรวมตั้งแต่ 9 คะแนนขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมินหรือผ่านระดับคุณภาพดี

3.2.5 นำแบบวัดทักษะการฟังและทักษะพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องเชิงเนื้อหา เกณฑ์การให้คะแนนและรูปแบบคำถาม และนำข้อเสนอไปปรับปรุงแก้ไข

3.2.6 นำแบบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่สมบูรณ์แล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 1 ท่าน ด้านการสอนภาษาจีน 1 ท่าน และด้านการวัดประเมินผล 1 ท่าน พร้อมทั้งนำตารางวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item Objective Congruence Index: IOC) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้เกณฑ์การประเมิน

3.2.7 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และพิจารณาเลือกแบบทดสอบที่ค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.50 ขึ้นไป (สมโภชน์ อเนกสุข, 2559) พบว่า แบบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาจีน มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

3.2.8 นำแบบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 จำนวน 20 คน โรงเรียนรัตน์ฉัตรอินเตอร์เนชั่นแนล ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 แล้วนำคะแนนที่ได้จากแบบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาจีน มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยแบบวัดทักษะการฟังภาษาจีนใช้สูตร Kuder - Richardson Formula 20: KR20 (Kuder & Richardson, 1973) และแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนใช้สูตรการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (Cronbach’s Alpha Coefficient) ของ Cronbach (1970) พบว่า แบบวัดทักษะการฟังภาษาจีน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.73 และแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.806

3.2.9 นำแบบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3 แบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น

3.3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาแบบวัดเจตคติได้แบบวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert)

3.3.2 สร้างแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ตามวิธีการวัดของลิเคิร์ท ซึ่งเป็นข้อคำถามที่มีลักษณะการตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย เนื้อหา เรื่อง วัฒนธรรมจีน โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานที่ครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน 2) ด้านกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน 3) ด้านสื่อการเรียนรู้ในการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน และ 4) ด้านกระบวนการในการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน โดยมีทั้งข้อคำถามเชิงบวกและข้อคำถามเชิงลบ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ การให้คะแนนแต่ละข้อมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

<u>คำถามเชิงบวก</u>

ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 5 เมื่อตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง
ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 4 เมื่อตอบว่าเห็นด้วย
ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 3 เมื่อตอบว่าไม่แน่ใจ
ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 2 เมื่อตอบว่าไม่เห็นด้วย
ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 1 เมื่อตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

<u>คำถามเชิงลบ</u>

ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 5 เมื่อตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 4 เมื่อตอบว่าไม่เห็นด้วย
ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 3 เมื่อตอบว่าไม่แน่ใจ
ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 2 เมื่อตอบว่าเห็นด้วย
ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 1 เมื่อตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง

โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยตาม ดังนี้

เกณฑ์ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 แปลความหมายว่า มีเจตคติในระดับมากที่สุด
เกณฑ์ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 แปลความหมายว่า มีเจตคติในระดับมาก
เกณฑ์ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 แปลความหมายว่า มีเจตคติในระดับปานกลาง
เกณฑ์ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 แปลความหมายว่า มีเจตคติในระดับน้อย
เกณฑ์ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 แปลความหมายว่า มีเจตคติในระดับน้อยที่สุด

3.3.3 นำแบบวัดเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง และให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

3.3.4 นำแบบวัดเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับองค์ประกอบของแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน โดยใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบวัดตรงกับองค์ประกอบของแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน
0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบวัดตรงกับองค์ประกอบของแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน
-1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบวัดไม่ตรงกับองค์ประกอบของแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน

3.3.5 นำผลการตรวจของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยพิจารณาแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่า แบบวัดเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

3.3.6 ดำเนินการปรับปรุงแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญโดยปรับการใช้คำถามให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับองค์ประกอบของแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน

3.3.7 นำแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 จำนวน 20 คน โรงเรียนรัตน์ฉัตรอินเตอร์เนชั่นแนล ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 แล้วนำคะแนนที่ได้จากแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน เพื่อพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 20 ข้อ พบว่า แบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.41 - 0.95

3.3.8 หาค่าความเชื่อมั่นโดยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค พบว่า แบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80

3.3.9 นำแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

4.1 เลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น (ป.1 - 3) ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนรัตน์ฉัตร บ้านไผ่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกิจกรรมชุมนุมภาษาจีน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 21 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง

4.2 ผู้วิจัยชี้แจงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แก่นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

4.3 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ให้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาจีน และแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น

4.4 ดำเนินการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน เรื่อง วัฒนธรรมจีน เพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาจีนและเจตคติต่อการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น จำนวน 5 แผน ใช้เวลาสอน 20 ชั่วโมง

4.5 ทดสอบหลังเรียน (Post - Test) ให้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาจีน และแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น

4.6 นำผลคะแนนจากแบบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาจีน และแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการดำเนินการวิจัยโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ด้วยวิธีการทางสถิติโดยมีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน โดยใช้วิธีทางสถิติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.2 การทดสอบเปรียบเทียบคะแนน Pre – Test กับคะแนน Post - Test โดยใช้สถิตินอนพาราเมตริก (Nonparametric Statistics) ใช้วิธีทดสอบแบบ The Wilcoxon Signed – Rank Test

5.3 วิเคราะห์เจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน โดยใช้วิธีทางสถิติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนจากแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาจีนก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบด้วยแบบวัดทักษะการฟังภาษาจีนก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น

การทดสอบ	จำนวน (N)	คะแนนเต็ม	μ	σ	T	Sig
ก่อนเรียน	21	15	7.81	2.06	-4.08	0.00*
หลังเรียน	21	15	12.86	1.39		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 พบว่า ทักษะการฟังก่อนการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.81 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.06 หลังการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.86 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.39 เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานจากคะแนนเฉลี่ย ด้วยสถิตินอนพาราเมตริกแบบ The Wilcoxon Signed – Rank test พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของผลการเรียนรู้หลังการจัดการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบด้วยแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น

การทดสอบ	จำนวน (N)	คะแนนเต็ม	μ	σ	T	Sig
ก่อนเรียน	21	15	4.90	1.18	-4.29	0.00*
หลังเรียน	21	15	12.90	1.30		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่า ทักษะการพูดก่อนการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.18 หลังการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.90 และส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐานเท่ากับ 1.30 เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานจากคะแนนเฉลี่ย ด้วยสถิตินอนพาราเมตริกแบบ The Wilcoxon signed–rank test พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของผลการเรียนรู้หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน

ตาราง 3 ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน

ข้อ	ประเด็น	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1.	เนื้อหาในการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน	4.35	0.57	มากที่สุด
2.	กิจกรรมในการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน	4.29	0.63	มากที่สุด
3.	สื่อการเรียนรู้ในการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน	4.62	0.49	มากที่สุด
4.	กระบวนการในการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน	4.51	0.44	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ยทั้งหมด	**4.44**	**0.53**	**มาก**

จากตาราง 3 พบว่า เจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานรวมเฉลี่ยทั้งหมดอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.44 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.53 ($\bar{x}$ = 4.44, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านสื่อการเรียนรู้ในการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ย 4.62 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยสื่อการเรียนรู้สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ดี มีความชัดเจนและเหมาะสมกับเนื้อหา ($\bar{x}$ = 4.62, S.D. = 0.49) รองลงมาคือ ด้านกระบวนการในการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ย 4.51 อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้เรียนมองว่ากระบวนการการจัดการเรียนรู้ทำให้มีส่วนร่วมกับบทเรียนมากขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริงและแก้ปัญหาได้ แต่มีนักเรียนบางส่วนรู้สึกว่ากระบวนการใช้เวลานานเกินไปจนทำให้เบื่อ ($\bar{x}$ = 4.51, S.D. = 0.44) และด้านเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน ได้รับการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.35 ซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหาเข้าใจง่าย รวมถึงกระตุ้นความสนใจให้กับผู้เรียน แต่เนื้อหาบางส่วนอาจจะมีส่วนที่ซับซ้อนและต้องการการอธิบายเพิ่มเติม ($\bar{x}$ = 4.35, S.D. = 0.57) และด้านกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ย 4.29 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยนักเรียนรู้สึกว่ากิจกรรมสนุกสนาน ช่วยทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ อย่างไรก็ตามกิจกรรมบางกิจกรรมอาจทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างการทำงานร่วมกับเพื่อน ($\bar{x}$ = 4.29, S.D. = 0.63) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาจีน และเจตคติต่อการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น มีประเด็นการอภิปราย ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังพูดภาษาจีนก่อนและหลังการเรียนรู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น พบว่า การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาจีนของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ผ่านการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานสูงกว่าก่อนเรียนผ่านการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและศึกษาขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ผ่านการทำกิจกรรม สอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ อีกทั้งผู้วิจัยได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ แบบกิจกรรมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาจีน ตามแนวคิดของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) สอดคล้องกับ Dewey (1963) ที่ได้พัฒนาแนวคิด Learning by Doing โดยเชื่อว่าผู้เรียนควรมีบทบาทร่วมในกระบวนการเรียนรู้และการควบคุมในชั้นเรียนที่ดีควรมาจากปฏิสัมพันธ์และกฎเกณฑ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นเอง จากการทำงานร่วมกันมากกว่าการควบคุมแบบบังคับจากครู การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพควรเกิดขึ้น จากประสบการณ์ตรงและการมีส่วนร่วมของผู้เรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ โดยมีคุณครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก สร้างแรงบันดาลใจให้คำปรึกษา ดูแล แนะนำ ทำหน้าที่เป็นโค้ชและพี่เลี้ยง (Coach & Mentor) แสวงหาเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย (Meaningful Learning) ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ มีความเข้าใจในตนเอง ใช้สติปัญญา คิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมที่บ่งบอกถึงการมีสมรรถนะสำคัญในศตวรรษที่ 21 มีทักษะวิชาการ ทักษะชีวิตและทักษะวิชาชีพ บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ตามระดับช่วงวัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) สอดคล้องกับ พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2565) กล่าวว่า การเรียนรู้เชิงรุก เป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิด ปฏิบัติ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนคิด เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ค้นพบศักยภาพของตน และสร้างความรู้ตามความถนัด โดยมีเป้าหมาย คือ การเรียนรู้อย่างตื่นตัว มีชีวิตชีวาและพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรไท แสงลุน (2564) ที่ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครู โดยใช้การศึกษาชั้นเรียนผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ขณะที่ปัญหาการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง แนวทางการพัฒนาคือการเรียนรู้ร่วมกันผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ (PLC) และการศึกษาชั้นเรียนร่วมกัน 2. รูปแบบการส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครู ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล ซึ่งได้รับการประเมินว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก 3. ผลการทดลองนำร่อง พบว่า ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 70) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 4. ผลการประเมินภาพรวมของรูปแบบการส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครู อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.58, SD = 0.36)

การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน (ABL) ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและสนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้น ผู้เรียนจะเข้าใจเนื้อหาอย่างลึกซึ้งและมีความคงทนต่อการจดจำ

สิ่งที่เรียนรู้ พร้อมทั้งได้ฝึกฝนการแสดงความคิดเห็นอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการแก้ปัญหา และทักษะการสื่อสารที่ดี ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน นอกจากนี้ ยังช่วยสร้างความมั่นใจและเพิ่มพูนความสุขในการเรียนรู้ ผ่านการแสดงออกและการทำกิจกรรมที่สอดคล้องกับชีวิตจริง ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เนื่องจากเป็นการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ ซึ่งมีความสำคัญและสอดคล้องกับความต้องการในการเรียนรู้ของยุคสมัยปัจจุบัน (วิภารัตน์ โมริดา, 2566) อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการลงมือทำ (Learning by Doing) ของ Dewey (1963) ที่กล่าวว่า “การศึกษาไม่ใช่เพียงการเตรียมตัวสำหรับอนาคต แต่คือกระบวนการของชีวิตเอง” ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเกิดจากการลงมือทำจริง ไม่ใช่แค่การท่องจำความรู้เพียงอย่างเดียว ซึ่งขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน ถูกนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์กำหนดเป็นขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของผู้วิจัย ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและให้ประสบการณ์ ขั้นที่ 2 ขั้นให้ความรู้และลงมือปฏิบัติ ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติกิจกรรม ขั้นที่ 4 ขั้นสื่อสารและนำเสนอ และขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน

นอกจากนี้ ในทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของผู้วิจัย ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาจีน ทั้ง 2 ด้าน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและให้ประสบการณ์ (Inspire and Experiences) เป็นขั้นกระตุ้นความสนใจของนักเรียนในการเรียนเรื่องวัฒนธรรมจีนผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ในขั้นตอนนี้ครูจะกระตุ้นความสนใจของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงซึ่งในกิจกรรมฟังและตอบคำถามจากเพลง Kung Fu Fighting 功夫熊猫 นักเรียนได้ฟังเพลงสังเกตและตอบคำถาม ตัวอย่างคำถาม เช่น นักเรียนรู้จักศิลปะการต่อสู้แบบกังฟูหรือไม่ ผู้เรียนใช้คำตอบว่า “รู้จักครับ/ค่ะ กังฟูเป็นตำนานที่โด่งดังมาก” หรือ “รู้จักครับ/ค่ะ กังฟู คือการต่อสู้ที่ใช้ทั้งร่างกายและสมาธิ หนูเคยดูจากหนังจีนเรื่องกังฟูแพนด้า” เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนรู้สึกตื่นเต้นและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้การใช้วิดีโอ หรือภาพประกอบเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน ทำให้ผู้เรียนเห็นภาพที่ชัดเจนและดึงดูดความสนใจของผู้เรียนมากขึ้น การใช้เพลงที่สนุกและจังหวะง่ายต่อการจดจำทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและเริ่มต้นการเรียนรู้อย่างเพลิดเพลิน และการกระตุ้นความสนใจด้วยคำถามชวนคิด เป็นการทำให้นักเรียนได้ทบทวน และเชื่อมโยงกับความรู้เดิม นอกจากนี้ ยังช่วยให้บรรยากาศในห้องเรียนเป็นไปอย่างสนุกสนานและนักเรียนสามารถคิด ฟังและร้องเพลงตามได้ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนรู้สึกเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมจีนมากขึ้นและนำไปสู่การพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาจีนผ่านการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน สอดคล้องกับแนวคิดทางการศึกษาที่เน้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ (Constructivist) โดยผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากข้อมูลที่ได้รับมาใหม่ด้วยการนำไปประกอบกับประสบการณ์เดิมในอดีต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

ขั้นที่ 2 ขั้นให้ความรู้และลงมือปฏิบัติ (Knowledge and Practice) เป็นขั้นให้ความรู้ใหม่แก่นักเรียนและให้นักเรียนลงมือปฏิบัติเพื่อเรียนรู้เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมจีน เช่น การฝึกทักษะการฟังและทักษะการพูด โดยนักเรียนลงมือปฏิบัติใบงาน เรื่อง อาหารจีน นักเรียนสามารถใช้ประโยคในภาษาจีนเกี่ยวกับการสั่งอาหารสนทนากัน ตัวอย่างประโยค “คุณต้องการสั่งเมนูอะไร” “ฉันต้องการสั่งถังหูลู่ 1 ไม้” เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการฟังและการพูดในสถานการณ์จริง นำไปสู่การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน สอดคล้องกับทฤษฎี

การเรียนรู้ด้วยการลงมือทำ (Learning by Doing) ของ Dewey (1963) ที่เน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง โดยผู้เรียนไม่เพียงแค่รับฟังความรู้เชิงทฤษฎี แต่ยังได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ซึ่งช่วยพัฒนาความเข้าใจและเชื่อมโยงความรู้ที่ได้รับกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Activity) เป็นขั้นที่นักเรียนจะได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ออกแบบมาเพื่อสร้างความรู้และพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาจีน โดยนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเกมที่ช่วยพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาจีนอย่างหลากหลาย เช่น กิจกรรม “เกม ฟังปุ๊บ วาดปั๊บ” คุณครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กัน แต่ละกลุ่มได้รับบทบาทที่ต้องสลับกันทำภายในเวลาที่กำหนด โดยในแต่ละรอบจะมีนักเรียนหนึ่งคนเป็นผู้พูดและนักเรียนหนึ่งคนเป็นผู้วาด ส่วนนักเรียนที่เหลือจะเป็นผู้ช่วยทายคำศัพท์เมื่อถึงรอบของแต่ละกลุ่ม นักเรียนที่เป็นผู้พูดได้รับคำศัพท์จากการ์ดคำศัพท์ที่เตรียมไว้เกี่ยวกับอาหารจีน เช่น 饺子 (เกี๊ยว) หรือ 糖葫芦 (ถังหูลู่) เป็นต้น จากนั้นนักเรียนที่เป็นผู้พูดจะกล่าวคำศัพท์ออกมาเป็นภาษาจีนให้ผู้วาดฟังโดยไม่ให้เพื่อนร่วมกลุ่มคนอื่นได้ยิน นักเรียนที่เป็นผู้วาดทันทีที่ได้รับคำศัพท์ ลงมือวาดภาพอย่างตั้งใจ เพื่อพยายามถ่ายทอดความหมายของคำศัพท์ผ่านการวาดให้ชัดเจนที่สุด เมื่องานวาดเสร็จสมบูรณ์ ผู้วาดพลิกกระดาษให้เพื่อน ๆ ดูทุกคนช่วยกันสังเกตและวิเคราะห์รายละเอียดของภาพ และยกมือขึ้นพูดคำศัพท์นั้นเป็นภาษาจีนได้อย่างถูกต้อง กิจกรรมนี้ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟังภาษาจีน เพราะผู้วาดต้องตั้งใจฟังเสียงของผู้พูดและจับใจความของคำศัพท์ให้ได้ชัดเจน นอกจากนี้ นักเรียนยังได้ฝึกทักษะการพูดภาษาจีน ผ่านการพูดคำศัพท์ออกมาในตอนท้ายของเกม ซึ่งช่วยให้นักเรียนมั่นใจในการออกเสียง สามารถจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้นและช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาจีนผ่านการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานเช่นกัน สอดคล้องกับ กมล โพธิเย็น (2564) กล่าวว่า การใช้เกมในการเรียนรู้สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ได้ทั้งในระดับบุคคลและกลุ่ม โดยรูปแบบของเกมที่นำมาใช้สามารถเป็นได้ทั้งเกมดิจิทัลและเกมในรูปแบบกระดาษ เช่น เกมแอปพลิเคชันการเรียนรู้บนสมาร์ทโฟน เกมบัตรคำหรือบิงโก เป็นต้น สอดคล้องกับพีระมิดการเรียนรู้ของ Edgar Dale (Cone of Learning) ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกคิด ลงมือทำ เข้าใจ และทดลองความรู้ใหม่ เพื่อผสมผสานความรู้ส่งเสริมให้เกิดเจตคติที่ดี เกิดทักษะ จนเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต หรือที่เรียกว่า Lifelong Learning (Dale, n.d.) อีกทั้งยัง สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ หรือ Experiential Learning Theory Concrete ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสลงมือทำจริง ได้เจอกับความท้าทายหรือประสบการณ์จริง โดยมีจุดเด่นที่เพิ่มขึ้นมาคือการทบทวนประสบการณ์หรือนำสิ่งที่ลงมือทำมาตกผลึกความคิดเพื่อให้ได้รับรู้ถึงความรู้ใหม่ที่ได้รับเป็นการนำไปต่อยอดความรู้เดิมและสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในบริบทอื่น ๆ ใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม (Kolb, 1984)

ขั้นที่ 4 ขั้นสื่อสารและนำเสนอ (Communicate) เป็นขั้นที่นักเรียนจะได้นำความรู้ที่ได้เรียนรู้มาประยุกต์ใช้ในการสื่อสารและนำเสนอเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน โดยนักเรียนใช้ภาษาจีนในการสื่อสารและนำเสนอออกมาในรูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลาย ช่วยพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาจีน เช่น กิจกรรม “การจำลองสถานการณ์ (Simulation)” นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาจีนในการจำลองสถานการณ์ในร้านอาหารจีน ห้องเรียนถูกจัดให้คล้ายกับร้านน้ำชา โดยมีโต๊ะ เก้าอี้ และอุปกรณ์สำหรับการสั่งชา เช่น เมนูชา กาน้ำชา และถ้วยชา ช่วยให้การเรียนรู้มีความสมจริงมากขึ้น นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมโดยแต่ละกลุ่มได้รับมอบหมายให้สลับบทบาทกันระหว่างพนักงานเสิร์ฟและลูกค้า ซึ่งนักเรียนสามารถใช้ประโยคภาษาจีนในการสนทนาได้เป็นอย่างดี เช่น เมื่อลูกค้าเดินเข้าร้าน พนักงาน

ต้อนรับกล่าวว่า “欢迎光临, 您要什么茶?” (ยินดีต้อนรับครับ/ค่ะ คุณต้องการดื่มชาอะไร) นักเรียนที่ทำหน้าที่เป็นลูกค้าตั้งใจฟังคำถามและสามารถตอบกลับอย่างถูกต้อง เช่น “你好, 我要一杯红茶。” (สวัสดีครับ/ค่ะ ฉันต้องการชาแดง 1 แก้ว) เป็นต้น กิจกรรมทำให้นักเรียนมีความสนุกสนาน เริ่มใช้ภาษาจีนได้อย่างคล่องแคล่วขึ้น และสามารถสื่อสารได้ถูกต้องมากขึ้นและสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมั่นใจ ซึ่งระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมนี้ นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟังจากการตั้งใจฟังบทสนทนาของคู่สนทนาเพื่อให้สามารถโต้ตอบได้อย่างถูกต้อง และได้พัฒนาทักษะการพูดผ่านการออกเสียงประโยคภาษาจีนในสถานการณ์จริงผ่านกิจกรรมการจำลองสถานการณ์ในร้านอาหารจีน เป็นการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ ล้วนเน้นการเรียนรู้ผ่านปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในบริบทของห้องเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดคุย และสื่อสารกับเพื่อนร่วมชั้นในสถานการณ์สมมุติ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการแสดงบทบาทเรียนรู้จากการสังเกตการใช้ภาษาของเพื่อนในกลุ่มในกิจกรรมจำลองสถานการณ์ร้านอาหารจีน นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นทีมเพื่อแบ่งหน้าที่ เช่น พนักงานเสิร์ฟและลูกค้า นักเรียนต้องประสานงานและใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร ซึ่งช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและการเรียนรู้ร่วมกันเป็นไปตามทฤษฎีการเรียนรู้จากปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Constructivism) ของ Vygotsky (1896) เชื่อว่าเป็นการเรียนรู้ร่วมกันผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในห้องเรียนโดยร่วมกันนำเสนอแนวคิด ปัญหา หรือสถานการณ์เฉพาะเพื่อแลกเปลี่ยนทัศนคติ การสื่อสารการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นจะช่วยขยายการเรียนรู้ไปสู่การคิดที่ซับซ้อนและพัฒนาไปสู่เป้าหมายได้

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluate) เป็นขั้นของการประเมินความรู้และทักษะที่นักเรียนได้รับผ่านการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานในเนื้อหาวัฒนธรรมจีน นักเรียนสรุปผลและสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมต่าง ๆ ที่ถูกออกแบบมาอย่างหลากหลาย เช่น ในกิจกรรม "Think and Share" เป็นกิจกรรมระดมความคิดเพื่อสะท้อนความรู้สึกและความเข้าใจที่ได้รับจากบทเรียน นักเรียนมีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมการทักทายและการคำนับของจีนโบราณผ่านการรับชมคลิปวิดีโอที่คุณครูจัดเตรียมไว้ ระหว่างการรับชม นักเรียนตั้งใจฟังรายละเอียดเกี่ยวกับการทักทายในแต่ละยุคสมัย จากนั้นจึงร่วมกันตอบคำถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน โดยคุณครูได้เตรียมคำถามทั้งหมด 5 ข้อ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนคิดวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ในช่วงตอบคำถาม นักเรียนตั้งใจคำถามและสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง เช่น “วัฒนธรรมการทักทายหรือการคำนับของจีนโบราณมีกี่แบบ” ผู้เรียนใช้คำตอบว่า “มี 3 แบบ คือ คำนับฟ้าดินหรือผู้ที่มีศักดิ์ (อายุสูงกว่า), การคำนับผู้ที่ต่ำกว่า (ศักดิ์หรืออายุ) และการคำนับทั่วไป” หรือ คำถามที่คุณครูถาม “การคำนับผู้ที่ต่ำกว่า (ศักดิ์หรืออายุ) มีลักษณะอย่างไรจงแสดงท่าทางประกอบ” ผู้เรียนใช้คำตอบว่า “การคำนับผู้ที่ต่ำกว่า (ศักดิ์หรืออายุ) จะยกมือระดับเอวแล้วยืดออกด้านหน้า ค้อมศีรษะเล็กน้อยประมาณ 15°” ซึ่งจะเห็นว่าจากกิจกรรมดังกล่าวนักเรียนได้ฝึกทักษะการพูด ผ่านการแสดงท่าทางตามรูปแบบการคำนับของจีน เช่น เมื่อต้องอธิบายลักษณะของ “การคำนับผู้ที่ต่ำกว่า” นักเรียนจะพูดและอธิบายท่าทาง พร้อมทั้งสาธิตโดยยกมือระดับเอว ยืดออกด้านหน้าและค้อมศีรษะเล็กน้อยประมาณ 15° ทำให้นักเรียนไม่เพียงแต่เข้าใจวัฒนธรรมจีนเท่านั้น แต่ยังได้ฝึกการออกเสียงประโยคภาษาจีนที่เกี่ยวข้องกับการแนะนำตัวและการทักทายอีกด้วย ในช่วงสุดท้ายของกิจกรรม คุณครูและนักเรียนได้ร่วมกันสรุปสะท้อนความรู้ที่ได้รับ ซักถามเพิ่มเติมและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรม การแนะนำตัวและการทักทายของจีน ทำให้นักเรียนเข้าใจมารยาท

ทางสังคมของจีนและเป็นการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานอีกด้วย ซึ่งการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ สะท้อนความเข้าใจ แบ่งปันความคิดเห็นและซักถามเพิ่มเติม เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง และสร้างความมั่นใจในการสื่อสารด้วยภาษาจีน เป็นไปตามทฤษฎีการเรียนรู้ของบรุนเนอร์ที่เชื่อว่าผู้เรียนเลือกที่จะรับรู้สิ่งที่ตนเองสนใจและการเรียนรู้จะเกิดได้ ต่อเมื่อผู้เรียนลงมือปฏิบัติและค้นพบด้วยตนเอง การจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมตามลำดับพัฒนาการและการกระตุ้นการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและเชื่อมโยงบริบท นักเรียนได้รับการพัฒนาทั้งด้านความรู้ ทักษะและเจตคติ (Bruner, 1960)

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Lakshmi (2007) ที่ได้พัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน (Activity - Based Learning) ตามแนวคิดของ Bloom (1935) กล่าวว่า ผู้เรียนมีส่วนร่วมผ่านการปฏิบัติจริง เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและพบว่าการเรียนรู้ในรูปแบบนี้ ช่วยพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริง สอดคล้องกับ กรมวิชาการและคณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ กระทรวงศึกษาธิการ (2544) กล่าวว่า การเน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด การเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามมาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด นอกจากนี้ งานวิจัยของ Ellis (2003) พบว่า การใช้กิจกรรมที่มีความหมายและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน สามารถเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น ดังที่ ศศิธร ลิจันทร์พร (2557) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาบทเรียนผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงจากการเล่นเกม การทดลอง การสร้างสรรค์ผลงานและการทำงานร่วมกับผู้อื่น จะนำไปสู่การพัฒนาความรู้และทักษะส่วนบุคคล

2. ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน พบว่า เจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานรวมเฉลี่ยทั้งหมดอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.44 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.53 ($\bar{x}$ = 4.44, SD = 0.53) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านสื่อการเรียนรู้ในการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน $\bar{x}$ = 4.62, S.D. = 0.49 รองลงมาคือ ด้านกระบวนการในการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน $\bar{x}$ = 4.51, S.D. = 0.44 ด้านเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน $\bar{x}$ = 4.35, S.D. = 0.57 และด้านกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน $\bar{x}$ = 4.29, S.D. = 0.63 ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องมาจากการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ไม่ใช่เพียงแค่รับฟังหรือท่องจำเพียงอย่างเดียว ทำให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากขึ้น เมื่อผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างกระตือรือร้นในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยผ่านการใช้กิจกรรมที่ครูจัดเตรียมไว้ให้อย่างหลากหลาย ทำให้ผู้เรียนทุ่มเทเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายและความสำเร็จ ทั้งนี้ การจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความตื่นตัว มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้เองผ่านการทำกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากกว่าการเรียนแบบท่องจำหรือการตั้งรับความรู้เพียงอย่างเดียว (ปรีญาภรณ์ ผุยแสงพันธ์, 2567) อีกทั้ง การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นพื้นฐาน มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาของบทเรียน ผ่านกิจกรรมลงมือปฏิบัติจริงผ่านเกม เพลง บทบาทสมมติและสถานการณ์จำลอง ซึ่งครูเป็นผู้ออกแบบกิจกรรมโดยจัดสภาพแวดล้อม

การเรียนรู้ให้เหมาะสม มีการวางแผนและการจัดทำสื่อการจัดการเรียนรู้ที่ดี เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข สามารถพัฒนาทักษะต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ชนสิทธิ์ สิทธิ์สูงเนิน และคณะ, 2565)

โดยทั้ง 5 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและให้ประสบการณ์ (Inspire and Experiences) เป็นขั้นที่คุณครูจะกระตุ้นความสนใจของนักเรียนและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมจีนผ่านกิจกรรมที่สนุก เน้นการมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความตื่นเต้นและอยากเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งถือได้ว่าเป็นขั้นตอนแรกที่มีความสำคัญสำหรับการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน เนื่องจากเป็นขั้นแรกที่จะช่วยดึงความสนใจของผู้เรียนเข้าสู่บทเรียน หากผู้เรียนไม่ได้รับการกระตุ้นที่เหมาะสมจะส่งผลต่อเจตคติและความตั้งใจในการเรียนลดลงและอาจเกิดการต่อต้านระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมขึ้นได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนทั้งการใช้เนื้อหาที่เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อนจนเกินไป เริ่มจากการอธิบายตัวอย่างและนำไปสู่การปฏิบัติจริง อีกทั้ง การใช้สื่อที่น่าสนใจ เช่น Flash Card คำศัพท์ การเปิดวิดีโอที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีนการทักทาย ศิลปะการต่อสู้ อาหารจีน หรือเทศกาลสำคัญของจีน หรือการใช้เพลงภาษาจีนที่มีจังหวะสนุกสนาน เช่น Hello Song (你好歌) เพื่อช่วยกระตุ้นการฟังและทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในเรียนรู้ อีกทั้ง การตั้งคำถามกระตุ้นความสนใจ เช่น หลังจากชมวิดีโอหรือฟังเพลง ครูตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เรียนคิดและตอบ เช่น "นักเรียนทราบหรือไม่ว่าคำทักทายภาษาจีนในเพลงนี้มีอะไรบ้าง?" "นักเรียนเคยเห็นหรือรู้จักศิลปะการต่อสู้แบบกังฟูหรือไม่?" คำถามเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และสามารถเชื่อมโยงกับความรู้เดิมเพื่อเพิ่มเติมความรู้ใหม่ได้ดีขึ้น ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน ตื่นเต้น และอยากมีส่วนร่วมในบทเรียนต่อไป สอดคล้องกับทฤษฎีการจูงใจ (Motivation Theory) ของ Lovell (n.d.) ที่กล่าวว่า การจูงใจเป็นกระบวนการที่ชักนำและโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายามเพื่อที่จะสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ และยังสัมพันธ์กับงานการศึกษาของ เกรียงศักดิ์ พลอยแสง (2561) ที่ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student Centered Learning) ได้เสนอหลักการที่จะช่วยปลูกฝังให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบยั่งยืนตลอดชีวิต และศึกษารูปแบบของการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับบทบาทของผู้เรียนภายในห้องเรียนมากกว่าบทบาทการบรรยายหน้าชั้นเรียนของผู้สอน โดยที่ผู้สอนสามารถปรับบทบาทจากการเป็นผู้บรรยายหลักมาเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ซึ่งเชื่อว่าแนวคิดนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้ที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของขั้นที่ 1 ที่เน้นการกระตุ้นความสนใจและสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียน ดังที่ Piaget ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ต้องคำนึงถึงระดับสติปัญญาของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนได้ค้นพบและดึงเอาศักยภาพของตนเองออกมาใช้ ทำให้ไม่น่าเบื่อและเกิดความสนุกในการเรียนรู้ ดังนั้น เมื่อผู้เรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนรู้จะส่งผลให้สามารถพัฒนาทักษะด้านภาษา ตลอดจนส่งผลให้ผู้เรียนไม่เกิดความวิตกกังวลในการทำกิจกรรมมีกำลังใจและแรงจูงใจในการเรียนต่อไป (Piaget, n.d.)

ขั้นที่ 2 ขั้นให้ความรู้และลงมือปฏิบัติ (Knowledge and Practice) เป็นขั้นที่ช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ใหม่และสามารถนำไปใช้จริงผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานในระดับประถมศึกษาตอนต้น การเรียนรู้ในขั้นนี้ไม่เพียงแต่ให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน ได้แก่ การแนะนำตัวและทักทายของจีน ชาจีน อาหารจีน การแต่งกาย

ของจีน และศิลปะการต่อสู้ของจีนเท่านั้น แต่ยังได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ดังนั้น ในขั้นตอนนี้ นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมอย่างหลากหลาย เช่น กิจกรรม “ฝึกทักษะการฟังการแนะนำตัวและทักทายของจีน” กิจกรรม “วงล้อคำศัพท์” กิจกรรม “จับคู่ภาพคำศัพท์ชาจีน” กิจกรรม “ฝึกทักษะการฟังและการพูดอาหารจีน” กิจกรรม “ฝึกทักษะการฟังและการพูดการแต่งกายของจีน” และ กิจกรรม “ฝึกทักษะการฟังและการพูดศิลปะการต่อสู้ของจีน” ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ตรง ได้ลงมือฝึกฝนทักษะการฟังการพูดจริง ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ลึกซึ้งขึ้นและนำไปสู่การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน นอกจากนี้ การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากขึ้น ลดความเบื่อหน่าย และช่วยให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของสิ่งที่เรียนรู้ เนื่องจากสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังสร้างความมั่นใจในการสื่อสารและพัฒนาทักษะทางสังคม เช่น การทำงานเป็นทีมและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันกับเพื่อน ส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน เพราะเป็นการเรียนที่ไม่น่าเบื่อ สนุกสนาน และช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างเต็มที่ ดังที่ McDermott (1973) กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดได้เมื่อผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติตนเองผ่านการทำกิจกรรมในสภาพแวดล้อมจริง เกิดความกระตือรือร้นในการทำงานและเกิดการค้นคว้าในสิ่งที่ตนเองสนใจหรือถนัดด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและมีความสุขในการเรียน

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Activity) เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการลงมือทำจริง ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน โดยเฉพาะสำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนต้นที่มีธรรมชาติของการเรียนรู้ผ่านการเล่นและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่สนุกสนาน ดังนั้น กิจกรรมที่ออกแบบในขั้นนี้ จึงมุ่งให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง โดยใช้เกมเป็นสื่อกลาง เช่น “เกมจก ซิบ หยิบ” “เกมฟังปุ๊บ วาดปั๊บ” “เกมจับ ติด แปะ” “เกมผักกาดขาว” และ “เกมบิงโกคำศัพท์” ล้วนเป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนที่น่าสนใจ และสร้างความกระตือรือร้นให้กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนรู้และอยากเรียนรู้ไปพร้อมกับบทเรียนมากขึ้น เมื่อผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ออกแบบมาให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถ ผู้เรียนจะเกิดความรู้สึกเชิงบวกต่อการเรียนรู้ เนื่องจากสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับประสบการณ์ตรงของตนเอง อีกทั้งกิจกรรมที่มีการแข่งขันหรือการเล่นเป็นกลุ่มยังช่วยส่งเสริมทักษะทางสังคม ทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนที่ดี นักเรียนมีความกระตือรือร้นและอยากมีส่วนร่วมมากขึ้น ดังนั้น ในขั้นปฏิบัติกิจกรรม จึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน โดยช่วยให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน ท้าทาย และเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ผ่านการเล่นเกม ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและเปิดรับการเรียนรู้ภาษาจีนได้อย่างเต็มที่ ดังที่ ทิศนา แขมมณี (2560) กล่าวว่า วิธีการสอนโดยใช้เกมเป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องต่าง ๆ อย่างสนุกสนานและท้าทายความสามารถ โดยผู้เรียนเป็นผู้เล่นเองทำให้ได้รับประสบการณ์ตรง เป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ สูงขึ้น

ขั้นที่ 4 ขั้นสื่อสารและนำเสนอ (Communicate) เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้นำองค์ความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ผ่านการสื่อสารจริง กิจกรรมในขั้นนี้ เช่น การแสดงบทบาทสมมุติ (Role - Play), การจำลองสถานการณ์ (Simulation), การโต้ตอบบทสนทนาเป็นคู่ และการโต้ตอบบทสนทนาเป็นกลุ่ม ล้วนเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาจีนในบริบทที่หลากหลาย ซึ่งช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นักเรียนมีการวางแผนแบ่งหน้าที่ในการนำเสนอ เพื่อให้ทุกคนทำหน้าที่ตัวเองได้อย่างเต็มที่ในบทบาทนั้น ๆ ส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบกิจกรรม

เป็นฐาน เนื่องจากนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมจริงได้ใช้ภาษาจีนอย่างสร้างสรรค์และสนุกสนานไปกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จัดขึ้น และรู้สึกว่าการเรียนภาษาจีนไม่ใช่แค่การท่องจำ แต่เป็นสิ่งที่สามารถนำมาใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งการทำกิจกรรมกลุ่มยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ส่งเสริมความมั่นใจในการพูด การกล้าแสดงออก ทำให้บรรยากาศการเรียนรู้เต็มไปด้วยความสนุกสนานและการมีส่วนร่วม สอดคล้องกับ แนวคิด Constructivism ของ Piaget (1963) ซึ่งเน้นว่า ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ของตนเองผ่านประสบการณ์ตรง กิจกรรมในขั้นนี้ช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและพัฒนาทักษะทางภาษาได้ดีขึ้น เพราะพวกเขาได้ลงมือทำจริง ไม่ใช่แค่เรียนรู้ผ่านการท่องจำแบบเดิม ๆ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Vygotsky (1896) ซึ่งระบุว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นได้ดีผ่านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เมื่อการเรียนรู้ภาษาจีนเกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์ฝึกปฏิบัติและลงมือทำจริง นักเรียนจะสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติและเกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งกว่าการท่องจำเพียงอย่างเดียว ส่งผลให้นักเรียนรู้สึกสนุก มีแรงจูงใจ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน ซึ่งทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและยั่งยืนมากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluate) เป็นขั้นที่ช่วยให้นักเรียนได้สะท้อนถึงสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน โดยเน้นการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทบทวน สรุปผล และแบ่งปันความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีนผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การเล่นเกม การดูวิดีโอและตอบคำถาม และการอภิปรายกลุ่ม (Think and Share) เป็นต้น ดังนั้นในขั้นนี้ ผู้เรียนได้ทบทวนและสรุปความรู้ที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมจีนจากกิจกรรมที่ผ่านมา นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนผ่านการอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนและสามารถสะท้อนความรู้สึกของตนเองต่อการเรียนรู้ เช่น ความสนใจ ความเข้าใจ และปัญหาที่พบ นอกจากนี้ ผู้เรียนยังมีส่วนร่วมในการตั้งคำถามและต่อยอดการเรียนรู้จากการถามคำถามเพิ่มเติม โดยคุณครูกระตุ้นให้นักเรียนใช้ภาษาจีนในการสื่อสารให้ได้มากที่สุด ทั้งนี้ ในขั้นประเมินผล ผู้เรียนไม่ได้เป็นเพียงผู้รับข้อมูล แต่มีบทบาทในการทบทวน สะท้อน แบ่งปันความคิดเห็น ประเมินตนเอง และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ซึ่งช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ลึกซึ้งและเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน ดังที่ Dewey (1963) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ที่แท้จริงเกิดจากการดึงเอาประสบการณ์ในปัจจุบันออกมาใช้ได้อย่างเต็มที่ การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ต้องเกิดจากประสบการณ์จริงในชีวิตประจำวัน ไม่ใช่การท่องจำเนื้อหาที่แยกขาดจากชีวิต

ทั้งนี้ แม้ด้านกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับด้านอื่น อย่างไรก็ตามค่าเฉลี่ยดังกล่าวยังคงอยู่ในระดับเจตคติมากที่สุด ซึ่งเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้จากกิจกรรมเป็นฐานที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่หรือประสบการณ์ใหม่ในปัจจุบัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ การได้ทำงานเป็นกลุ่มและการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และทักษะตามที่เป้าหมายที่กำหนด ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2562) กล่าวว่า กระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก สร้างแรงบันดาลใจ ให้คำปรึกษาและแนะนำ ทำให้ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ตามระดับช่วงวัยได้ ทั้งนี้ ผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ สอดคล้องกับ ศศิธร ลิจันทร์พร (2557) ที่ได้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาบทเรียนผ่านกิจกรรมด้วยการลงมือ

ปฏิบัติจริงจากการเล่นเกม และการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม และการวางแผนการใช้สื่ออย่างดี จะนำไปสู่การพัฒนาความรู้ส่วนบุคคล ดังที่ มูลนิธิโรงเรียนรุ่งอรุณ (2564) ได้กล่าวไว้ว่า หัวใจสำคัญของการเรียนรู้ คือ ครูต้องตระหนักเสมอว่าจะทำอย่างไรให้เด็กมีประสบการณ์ตรงกับเรื่องนั้นให้มากที่สุด การเรียนรู้ที่ดีต้องให้เด็กมีขาเข้ามากกว่าขาออก ครูเป็นเพียงผู้สนับสนุน นอกนั้นให้เด็กเป็นคนลงมือปฏิบัติ สรุปคือ ครู 20 เด็ก 80

นอกจากนี้ จากผลการวิจัยครั้งยังได้สอดคล้องกับ ชลิดา เสน่ห์เมือง (2567) ที่ศึกษาประสิทธิภาพทักษะความสามารถทางภาษาอังกฤษผ่านการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน ตามกรอบมาตรฐานซีอีเอฟอาร์ ของนักศึกษากลุ่มแกนนำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า การทดสอบทักษะภาษาอังกฤษก่อนกิจกรรมและหลังการจัดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมเป็นฐาน นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการมีการพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนอกจากนี้นักศึกษามีเจคคติต่อการจัดการเรียนรู้เสริมสร้างประสิทธิภาพทักษะภาษาอังกฤษแบบกิจกรรมเป็นฐานอยู่ในระดับดีมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ภูริ วงศ์วิเชียร (2560) ที่ศึกษาการพัฒนาทักษะและทัศนคติในการเรียนรู้ด้านการวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผ่านการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและเกินเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และนักศึกษามีความพึงพอใจสูงต่อการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน เพราะช่วยให้เรียนมีความสนุกสนาน กระตือรือร้น ได้ลงมือปฏิบัติจริงและได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในชั้นเรียน

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานมีความสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาจีน และเจตคติต่อการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน โดยมีองค์ความรู้ใหม่ที่ค้นพบจาก 5 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นกระตุ้นและให้ประสบการณ์ (Inspire and Experiences) การกระตุ้นความสนใจของนักเรียนด้วยกิจกรรมที่สนุกสนานและมีการลงมือปฏิบัติจริงทำให้เกิดความตื่นเต้นในการเรียนรู้ เช่น วิดีโอ เพลง และคำถามที่กระตุ้นความคิด ซึ่งสามารถทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นมากขึ้น

1.2 ขั้นให้ความรู้และลงมือปฏิบัติ (Knowledge and Practice) การที่นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมจีนผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ช่วยให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งขึ้น เพราะนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง

1.3 ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Activity) การเรียนรู้ผ่านการเล่นและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่สนุกสนาน เป็นการตอบโจทย์ความต้องการของนักเรียนที่ต้องการเรียนรู้ผ่านการเล่น โดยการใช้เกมและกิจกรรมที่มีการแข่งขัน ช่วยเสริมสร้างความกระตือรือร้นและพัฒนาทักษะทางภาษาได้

1.4 ขั้นสื่อสารและนำเสนอ (Communicate) เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาจีนในการสื่อสารจริงในบริบทที่หลากหลาย ช่วยให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ซึ่งต่างจากการเรียนรู้แบบเดิมที่มักไม่เน้นการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริง

1.5 ขั้นประเมินผล (Evaluate) การที่นักเรียนได้สะท้อนความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนรู้ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ช่วยสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งขึ้นเกี่ยวกับเนื้อหา นอกจากนี้ยังส่งเสริม

ให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ ไม่ใช่เพียงแค่ผู้รับข้อมูลเท่านั้น ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญจากการเรียนรู้แบบดั้งเดิมที่มักไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล

2. การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานช่วยส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาจีน เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานมุ่งเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในกระบวนการเรียนรู้ นักเรียนไม่เพียงแต่รับฟังหรือท่องจำเท่านั้น แต่ยังได้ลงมือปฏิบัติจริง ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การฝึกทักษะการฟังและทักษะการพูดผ่านการเล่นเกม การแสดงบทบาทสมมุติ เป็นต้น ซึ่งสร้างประสบการณ์ตรงทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน เป็นกระบวนการที่มีประสิทธิภาพในการกระตุ้นความสนใจและการเรียนรู้ของนักเรียน โดยเฉพาะในขั้นตอนแรกของการกระตุ้นและให้ประสบการณ์ ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนผ่านกิจกรรมที่สนุกสนานและมีส่วนร่วม เช่น การใช้ Flash Cards หรือเพลงภาษาจีนที่มีจังหวะสนุกสนาน การตั้งคำถามกระตุ้นความสนใจ หรือการใช้สื่อ เกม จะช่วยให้เกิดความตื่นเต้นและกระตือรือร้นของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความสนใจและมีส่วนร่วมในบทเรียนมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ควรระวังว่า หากขั้นตอนนี้ไม่ถูกกระตุ้นอย่างเหมาะสม อาจทำให้เกิดการต่อต้านและส่งผลต่อเจตคติในการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้นการเลือกใช้กิจกรรมที่หลากหลายและเหมาะสมจะช่วยให้กระบวนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

4. การนำการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน (ABL) มาปรับใช้ในการเรียนรู้ภาษาจีน ซึ่งงานวิจัยนี้ได้แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน (ABL) สามารถนำไปปรับใช้ในบริบทของการเรียนรู้ภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่เน้นทักษะการสื่อสาร การนำเสนอวัฒนธรรม และการใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่เรียนรู้กับประสบการณ์จริงได้ดียิ่งขึ้น

5. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งงานวิจัยนี้ได้แสดงให้เห็นว่า การมีความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนช่วยส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่อบอุ่นและเป็นมิตร ครูสามารถเข้าใจความต้องการและความสนใจของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งทำให้สามารถปรับการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน นอกจากนี้ การที่ครูแสดงความใส่ใจและสนับสนุนในการเรียนรู้ของนักเรียนจะช่วยกระตุ้นความมั่นใจและแรงจูงใจให้กับนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. จากการวิจัยพบว่า ทักษะการฟังและพูดภาษาจีนของนักเรียนพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน (Activity - Based Learning) แสดงให้เห็นว่ากระบวนการนี้มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะทางด้านภาษา ดังนั้น ครูสามารถนำกิจกรรมไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียน เช่น การเล่นบทบาทสมมติ การอภิปรายกลุ่ม หรือการการจำลองสถานการณ์ เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ทักษะการฟังและพูดอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น

2. จากการวิจัยพบว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน แต่ด้านกิจกรรมยังมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น เนื่องจากอาจเกิดความขัดแย้งในการทำงานร่วมกัน ครูจึงควรกำหนด

บทบาทให้ชัดเจนและส่งเสริมการสื่อสารในกลุ่ม ส่วนด้านกระบวนการเรียนรู้ แม้ว่าจะช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมและแก้ปัญหาได้ดี แต่นักเรียนบางคนมองว่าใช้เวลานานเกินไป ครูจึงควรวางแผนให้เหมาะสม โดยแบ่งกิจกรรมเป็นช่วงสั้น ๆ และสลับรูปแบบ เช่น อภิปราย ปฏิบัติ เล่นเกม และนำเสนอ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการใช้การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาจีนเท่านั้น ดังนั้น จึงควรนำการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานไปใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาด้านอื่น ๆ ของผู้เรียน เช่น ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน

2. การวิจัยครั้งนี้เน้นการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานเพียงด้านเดียว ดังนั้น จึงอาจมีการนำรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อื่น ๆ มาใช้ร่วมกับรูปแบบการจัดกิจกรรมเป็นฐานด้วย จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะของนักเรียนได้มากขึ้น เช่น รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสถานการณ์เป็นฐาน (Situation Based Learning) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบการเรียนรู้บนฐานเทคโนโลยี (Technology - Based Learning) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project - Based Learning) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning) การจัดการเรียนรู้โดยการสร้างสรรค์ผลงาน (Task Based Learning)

3. จากผลการวิจัยพบว่า เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน อยู่ในระดับมาก แต่ยังไม่สูงมากนัก จึงควรศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่อาจมีผลต่อการพัฒนาหรือปรับปรุงเจตคติของนักเรียนให้ดีขึ้น เช่น การปรับวิธีการจัดกิจกรรมหรือเนื้อหาการเรียนการสอน

เอกสารอ้างอิง

กมล โพธิเย็น. (2564). Active Learning: การจัดการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 19*(1), 11-28. https://so02.tci-thaijo.org/index.php/suedujournal/article/view/245317/168931

กรกช ฉวีวรรณชล. (2565). *การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.

กรมวิชาการและคณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.* โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว.

เกรียงศักดิ์ พลอยแสง. (2561). การเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. *วารสารมหาจุฬาวิชาการ, 5*(ฉบับพิเศษ), 131-141. https://www.mcu.ac.th/article/detail/172

จริมจิต สร้อยสมุทร และ ชนสิทธิ์ สิทธิ์สูงเนิน. (2565). การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 20*(1), 203-217. https://so02.tci-thaijo.org/index.php/suedujournal/article/view/249067/173437

จุฑามณี อินทร์อุริศ และ ชมนาด เชื้อสุวรรณทวี. (2565). การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม). *วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 9*(5), 186-197. https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JMND/article/download/261257/173752/975444

ชนสิทธิ์ สิทธิ์สูงเนิน, สุวิมล สพฤกษ์ศรี, สราญจิต อ้นพา, บุญรอด ชาติยานนท์, เอกสิทธิ์ ชนินทรภูมิ, เอกชัย ภูมิระรื่น, **และ**เสกสรร สุขเสนา. (2565). การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมความเป็นนวัตกรและผลงานสร้างสรรค์สำหรับนักเรียน. *มนุษยสังคมสาร (มสส.), 20*(2), 89-110. https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jhusoc/article/view/262301/174928

ชลิดา เสน่ห์เมือง. (2567). การเพิ่มประสิทธิภาพทักษะความสามารถภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานซีอีเอฟอาร์โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานกรณีศึกษานักศึกษากลุ่มแกนนำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 12*(1), 94-112. https://so06.tci-thaijo.org/index.php/UDRUAJ/article/view/271862/183775

ทิพย์ภากรณ์ ใจวัน และ สุทธิพงศ์ หกสุวรรณ. (2562). สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในยุคศตวรรษที่ 21. *วารสารวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ, 5*(1), 150-161. https://so04.tci-thaijo.org/index.php/svittj/article/view/194536/136902

ทิศนา แขมมณี. (2560). *14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ.* โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปรีญาภรณ์ ผุยแสงพันธ์. (2567). *การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นกิจกรรมเป็นฐาน (Activity - Based Learning) ร่วมกับเทคนิคห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom).* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข. (2557). *การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2565). *สมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกแบบรวมพลังสร้างเสริมสมรรถนะของผู้เรียน.* สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เพ็ญนภา ตลับกลาง. (2562). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขียนเขต* [การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ภัทรสร นรเหรียญ. (2562). *การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ภูริ วงศ์วิเชียร. (2560). การพัฒนาทักษะและทัศนคติในการเรียนรู้ด้านการวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลปะผ่านการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน. *วารสารสถาบันวิจัยพิมลธรรม, 4*(1), 49-60. https://shorturl.asia/GC45r

มูลนิธิโรงเรียนรุ่งอรุณ. (2564). *ครูนักออกแบบการเรียนรู้: Teacher As A Learning Designer.* แปลนพริ้นท์ติ้ง.

วรดา ไชยพิมพ์. (2565). *การพัฒนาทักษะการฟัง ทักษะการพูด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

วรากร แซ่พุ่น, ภากร นพฤทธิ์, วราลี รุ่งบานจิต, วรทา รุ่งบานจิต, วรนาถ แซ่เซ่น, และ ชุติมา คำแก้ว. (2560). การศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดยะลา. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 12*(ฉบับพิเศษ), 126-136. https://so04.tci-thaijo.org/index.php/yru_human/article/view/133775/100222

วิภารัตน์ โมริดา. (2566). *เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน.* ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการสหกรณ์ที่ 3 จังหวัดชลบุรีสำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการสหกรณ์.

ศศิธร ลิจันทร์พร. (2557). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเป็นฐานโดยใช้แอพพลิเคชันเพื่อการศึกษาบนอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่เพื่อส่งเสริมความมีวินัยของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา (OJED), 9*(4), 13-26. https://so01.tci-thaijo.org/index.php/OJED/article/view/20688/17969

สมโภชน์ อเนกสุข. (2559). *การวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 8). มหาวิทยาลัยบูรพา.

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.). (ม.ป.ป.). *พว. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เน้นการเรียนรู้แบบ Active Learning ด้วยกระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ GPAS 5 Steps.* สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. https://www.iadth.com/.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). *แนวทางการนิเทศเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ตามนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้.* สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). *คู่มือการใช้เครื่องมือประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6.* โรงพิมพ์อักษรไทย.

อรไท แสงลุน. (2564). *การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโดยใช้การศึกษาชั้นเรียนผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ.* [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

Bruner, J. S. (1960). The Process of Education. Hayward University Press Cambridge.

Dale, E. (n.d.). *The Cone of Learning (Edgar Dale).* ResearchGate. https://www.researchgate.net/figure/The-Cone-of-Learning-Edgar-Dale_fig1_336205836.

Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of Psychological Test* (5th ed.). Harper Collins.

Dewey, J. (1963). *Experience and Education.* Macmillan.

Ellis, R. (2003). *Task - Based Language Learning and Teaching.* Oxford University Press.

Kuder, Frederic G. & Richardson, M. W. (1973). The Theory of The Estimation of Test Reliability. *Psychometrika, 2*(3), 151-160. http://dx.doi.org/10.1007/BF02288391

Kolb, D. A. (1984). *Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development*. Prentice Hall.

Lakshmi, A. (n.d.). *Activity - Based Learning: A Report on An Innovative Method in Tamil Nadu***.** http://www.ssa.tn.nic.in/docu/abl-report-by-dr.anandhalakshmi.pdf

Lovell, R. B. (n.d.). *Theories of Motivation.* https://pmcexpert.com/-theories-of-motivation/

McDermott, D. (1973). *The Philosophy of John Dewey*. Putnam Sons.

Piaget, J. (n.d.). *Jean Piaget's Theory of Cognitive Development.* Earlyyears. https://www.earlyyears.tv/piagets-theory-of-cognitive-development.

Tyler, R. W. (1986). *The Five Most Significant Curriculum Events in The Twentieth Century.* Educational Leadership.

Vygotsky, L. (n.d.). *Lev Vygotsky's Sociocultural Theory of Cognitive Development – and the Zone of Proximal Development.* Earlyyears. https://www.earlyyears.tv/vygotsky-sociocultural-cognitive-development-zpd/

Wang, L. Q. (2022). *Enhancing Ability on Chinese Communication Through Literature - Based Learning with Think Pair Share Techniques for Mathayomsuksa 4 Students* [Unpublished master's thesis]. Dhurakij Pundit University.

Zhao, J. M., et al., (2014). *International Curriculum for Chinese Language Education.* Beijing Beijing Language and Culture University.